

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาพยนตร์เป็นกระบวนการบันทึกภาพด้วยฟิล์ม แล้วนำออกฉายในลักษณะที่แสดงให้เห็นภาพเคลื่อนไหว (Motion Picture) ภาพที่ปรากฏบนฟิล์มภาพยนตร์หลังจากผ่านกระบวนการถ่ายทำแล้วเป็นเพียงภาพนิ่งจำนวนมาก ที่มีอริยาบทหรือแสดงอาการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปทีละน้อยต่อเนื่องกันเป็นช่วงๆ ตามเรื่องราวที่ได้รับการถ่ายทำและตัดต่อมา ซึ่งอาจเป็นเรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือเป็นการแสดงให้เหมือนจริง หรืออาจเป็นการแสดงและสร้างภาพจากจินตนาการของผู้สร้างก็ได้ ด้วยคุณลักษณะพิเศษของภาพยนตร์ที่สามารถแสดงให้เห็นภาพและเสียงอันน่าสนใจ ภาพยนตร์จึงเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทและอิทธิพลในด้านต่างๆ เป็นอย่างสูงมาตลอดเวลานับร้อยปี จนปัจจุบันแม้จะมีสื่อประเภทอื่นเกิดขึ้นมากแล้ว แต่ภาพยนตร์ก็ยังคงอยู่ในความนิยม และได้รับการพัฒนาให้มีบทบาทสำคัญอยู่เสมอ โดยเฉพาะในกิจการด้านธุรกิจการบันเทิง และยังมีคุณค่าอย่างสูงสำหรับการศึกษา เนื่องจากภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีคุณลักษณะพิเศษ สามารถทำให้เข้าใจเรื่องราวได้อย่างลึกซึ้ง

ภาพยนตร์ คือ ภาพนิ่ง หลาย ๆ ภาพเรียงติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง ใช้หลักการที่เรียกว่า การเห็นภาพติดตา และเมื่อนำเอาภาพนิ่งเหล่านั้นมาฉายดูทีละภาพด้วยอัตราความเร็วในการฉายต่อภาพเท่า ๆ กัน สายตามนุษย์จะยังคงรักษาภาพไว้ที่เราติน่าเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ 1 ส่วน 3 วินาที ถ้าหากภายในระยะเวลาดังกล่าวมีอีกภาพแทรกเข้ามาแทนที่ สมองของคนจะทำการเชื่อมโยงสองภาพเข้าด้วยกันและจะทำหน้าที่ดังกล่าวต่อไปเรื่อยๆ หากมีภาพต่อไปปรากฏในเวลาใกล้เคียงกัน ในกรณีที่ภาพแต่ละภาพที่มองเห็น เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องในลักษณะของการเคลื่อนไหว เมื่อนำมาเรียงต่อกัน ในระยะเวลากระชั้นชิด ภาพนิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นภาพเคลื่อนไหวที่ต่อเนื่องกันเป็นธรรมชาติ ปัจจุบัน ความเร็วที่ใช้ในการถ่ายทำคือ 25 เฟรม ต่อ 1 วินาที

ภาพยนตร์ เป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทสำคัญด้านการบันเทิง การให้ข่าวสาร การศึกษา และการปลุกฝังค่านิยมแก่ประชาชนมาเป็นเวลานาน กิจการภาพยนตร์ในอดีตมีความเจริญก้าวหน้า และได้รับความนิยมจากประชาชนอย่างแพร่หลายถึงขีดสูงสุด แต่ช่วงเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมา ความนิยมในภาพยนตร์ลดลง เนื่องจากการขยายตัวของวิดีโอเทป และโทรทัศน์ ปัจจุบันภาพยนตร์ได้รับการพัฒนาด้านการสร้าง และเปลี่ยนแปลงเทคนิคในการเผยแพร่ จากการเผยแพร่ตามโรงภาพยนตร์ ขนาดใหญ่มาเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ตามโรงภาพยนตร์ขนาดเล็กที่ปรับปรุงระบบเสียงและระบบการฉายให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนที่ต้องอาศัยการลงทุนสร้างค่อนข้างสูง มีเทคนิคในการสร้างที่ พิสดาร สามารถบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และจำลองให้เหมือนจริง หรือสร้างภาพจากจินตนาการเพื่อจูงใจผู้ชมให้เกิดความรู้สึกตามเรื่องราวของภาพยนตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความสนุกสนาน ความตื่นเต้น ดีใจ เสียใจ หรือสะเทือนใจ เทคนิคการสื่อความหมายของภาพยนตร์ ได้แก่ การกำหนดลักษณะของภาพ การเคลื่อนไหว การลำดับภาพ และการใช้เสียงประกอบทำให้ภาพยนตร์สามารถสร้างความรู้สึกรู้สึกและเข้าใจ

การเผยแพร่ภาพยนตร์อาศัย 4 ช่องทาง คือ การฉายประจำตามโรงภาพยนตร์ การฉายตามสถานที่อื่นๆ การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ และการเผยแพร่ทางเทปหรือแผ่นบันทึกภาพ ภาพยนตร์ในปัจจุบันมีการสร้างและเผยแพร่สู่ประชาชนเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายด้านธุรกิจการค้าขายความบันเทิง ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องต่างๆ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมากนั้น ส่วนหนึ่งมีเนื้อหาสาระที่มี คุณค่าต่อการศึกษาของประชาชน

ภาพยนตร์ที่นำออกฉายอยู่ในประเทศไทย มีทั้งภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์จากต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์จากต่างประเทศ เนื้อหาเป็นเรื่องเพื่อความบันเทิงแทบทั้งสิ้น แต่ละเรื่องอาจแฝงคุณค่าทางการศึกษา มากบ้าง น้อยบ้างแตกต่างกันไป การใช้หรือการชมภาพยนตร์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา จึงต้องพิจารณาเลือกให้รอบคอบ และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

ผู้กำกับภาพยนตร์ คือผู้ที่มีหน้าที่กำกับในขั้นตอนการสร้างภาพยนตร์ โดยผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่สร้างจินตนาการจากบทหนัง แล้วถ่ายทอดความคิดทางด้านศิลปะออกมาตามแบบที่ตนเองต้องการ และเป็นคนสั่งฝ่ายอื่น ๆ ในกองถ่าย อย่างเช่น ฝ่ายผู้กำกับภาพ ผู้กำกับการแสดง ฝ่ายเทคนิคนักแสดง ออกมาอยู่ในองค์ประกอบทางศิลป์ที่ตนเองต้องการบนแผ่นฟิล์มหรือในระบบดิจิทัล อย่างไรก็ตาม ผู้กำกับภาพยนตร์อาจจะควบคุมทุกอย่างตามที่ตนคิดไว้ไม่ได้เสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นภาพยนตร์ที่ฉายในโรง เพราะผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ จะเป็นคนกำหนดงบประมาณที่จะให้ผู้กำกับใช้จ่ายได้ หรือสั่งตัดต่อหนังในขั้นตอนสุดท้ายก่อนเข้าโรงฉายหากหนังมีความยาวเกินไป หรือเพื่อต้องการจัดเรทหนังให้ต่ำลงมา หรือบางฉากอาจจะมีการเพิ่มโฆษณาเข้าไป ดังนั้นเป็นเรื่องที่ไม่แปลกหากผู้กำกับจะมีปัญหาให้คุยกับผู้อำนวยการสร้างเสมอ ๆ

การโฆษณาหมายถึง การให้ข้อมูล ข่าวสาร เป็นการสื่อสารจูงใจผ่านสื่อโฆษณาประเภทต่าง ๆ เพื่อจูงใจหรือโน้มน้าวใจให้กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย มีพฤติกรรมคล้ายคลึงตามเนื้อหาสาระที่โฆษณา อันเนื่องมาจากการซื้อหรือใช้สินค้าและบริการ ตลอดจนจูงใจให้นำไปปฏิบัติตามแนวความคิดต่าง ๆ

โดยผู้จัดทำได้ศึกษาในตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับในกระบวนการผลิต ภาพยนตร์โฆษณาเพื่อการ โฆษณาให้ร้านกาแฟ “ Hands and Heart” หน้าที่เริ่มต้นที่ต้องประชุม กับทางบริษัท Oversea Online โดยเรื่องข้อมูลที่จะใช้ในการจัดทำภาพยนตร์ โฆษณาให้ร้าน Hands and Heart ขึ้นงานที่ร้าน Hands and Heart ต้องการ ขั้นตอนที่ 2 คุยกับคนเขียนบทว่า ภาพยนตร์โฆษณาจะออกมาเป็นอย่างไร ขั้นตอนที่สาม ดูวิดีโอ reference รูปแบบวิดีโอที่ร้าน Hands and Heart ต้องการ ขั้นตอนที่สี่ เริ่มเสนอบทกับบริษัท Oversea Online เพื่อที่จะให้ทาง บริษัทอนุมัติในการถ่ายทำ ขั้นตอนที่ยี่ห้าเริ่มการถ่ายตาม Breakdown ที่ได้วางแผนกับทีมงานไว้ ขั้นตอนที่ยี่หก ตัดต่อเพื่อที่จะให้เป็นไปตามบทที่ได้มีการวางแผนอย่างที่ต้องการ ขั้นตอนสุดท้าย นำเสนอบริษัท Oversea Online และ ร้าน Hands and Heart โดยที่ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับ ภาพยนตร์มีหน้าที่คือการจัดการในภาพรวมของงานสร้าง การคำนวณคิวถ่าย วางคิว ดำเนินการ หน้ากอง อำนวยความสะดวกต่างๆ โดยการเป็นสื่อกลางให้ผู้กำกับกับทีมงาน

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์ในการสร้าง ภาพยนตร์เพื่อการ โฆษณาร้านกาแฟ Hands and Heart

1.2.2 เพื่อศึกษากระบวนการทำงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ในการผลิต ภาพยนตร์ในการสร้างภาพยนตร์เพื่อการ โฆษณาร้านกาแฟ Hands and Heart

1.3 ขอบเขตของรายงาน

1.3.1 เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2559 ถึง 2 กันยายน 2559

1.3.2 บทบาทหน้าที่ในการทำงานที่ผู้จัดทำได้รับมอบหมาย คือ การปฏิบัติงานในตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ในภาพยนตร์ โฆษณาร้านกาแฟ Hands and Heart

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.4.1 ได้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ในการผลิตภาพยนตร์ โฆษณาร้าน กาแฟ Hands and Heart

1.4.2 ได้เข้าใจกระบวนการทำงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ในการผลิตภาพยนตร์ โฆษณาร้านกาแฟ Hands and Heart